

EXPOZIȚIA DE CARTE — „25 DE ANI DE LA INCHEIEREA PROCESULUI DE COOPERATIVIZARE A AGRICULTURII. DEZVOLTAREA AGRICULTURII SOCIALISTE ÎN EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU“

GH. BERCAN

Printre multiplele manifestări care au marcat împlinirea unui sfert de veac de la încheierea procesului de cooperativizare a agriculturii în țara noastră și a 80 de ani de la marea răscoală a țăranilor din 1907, se înscrie și expoziția de carte de la Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România, organizată de Centrala Editorială și Biblioteca Centrală de Stat.

Structura expoziției și lucrările selectate au permis publicului o viziune de ansamblu asupra rolului țăranimii ca forță socială revoluționară în lupta poporului român pentru libertate, unitate națională și progres social. Totodată, a fost evidențiat aportul țăranimii în etapa actuală a construcției socialiste, care, în strînsă alianță cu clasa muncitoare — forța conducătoare a societății —, cu ceilalți oameni ai muncii, reprezintă un factor important al dezvoltării materiale și spirituale a României socialiste.

Ideea conducătoare a organizatorilor expoziției a fost să infățișeze cât mai sugestiv modul în care realizările remarcabile de azi se sprijină pe rădăcini solide de muncă, de luptă și de continuitate, pe tot ceea ce a dat mai bun civilizația țărănească patrimoniului cultural național.

Structurată pe secțiuni, tematic și cronologic, expoziția are ca ax central opera teoretică a secretarului general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care reprezintă de fapt și

secțiunea I a expoziției: **Contribuția inestimabilă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, la elaborarea concepției noii revoluții agrare, a programelor de dezvoltare intensivă și modernizarea tuturor sectoarelor agriculturii.** Cărțile expuse, apărute atît în țară cit și în diferitele țări ale lumii, reliefează cu puterea cuvîntului scris marea personalitate a conducătorului partidului și statului nostru, a cărui viață și activitate se confundă cu istoria de luptă pentru libertate socială și independență națională.

Aniversarea unui sfert de veac de la încheierea cooperativizării agriculturii românești reprezintă un minunat prilej pentru sublinierea cu pregnanță a rolului hotărîtor, determinant, al secretarului general al partidului la elaborarea noii politici agrare a P.C.R., concepția sa revoluționară în practicarea unei agriculturi de înaltă eficiență și maximă productivitate, bazată pe tehnici agricole moderne și științifice. *„Obiectivul fundamental în agricultură — spune tovarășul Nicolae Ceaușescu — îl reprezintă înlăptuirea noii revoluții agrare, care presupune modernizarea și reorganizarea pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, în vederea sporirii puternice a producției agricole, vegetale și animale, transformării a înseși condițiilor de muncă, de viață și de gîndire ale țăranimii”.*

Secțiunea a II-a, intitulată : **Lupta eroică a țăranimii de-a lungul veacurilor pentru dreptate și libertate socială, pentru unitate și independență națională pînă**

În a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, include operele cele mai semnificative ale istoriografiei românești, sinteze, colecții de documente și lucrări speciale, care atestă originea și preocupările strămoșilor noștri, formarea și continuitatea poporului român în spațiul carpato-danubiano-pontic, precum și lupta sa milenară pentru libertate și neațrnare, procese și bătălii în care țărănimea și-a adus contribuția majoră. *„Încă de la închegarea statelor românești — subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu — țărănimea a constituit principala forță de apărare a țării, ea a format oștirile lui Mircea cel Mare, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, apărînd cu uriașe pierderi și sacrificii pămîntul strămoșesc. S-au înscris ca pagini nepieritoare în letopiscul trecutului nostru revoluționar răscoalele țărănești de la Bobilna din 1437, cele conduse de Gheorghe Doja în 1514, de Horea, Cloșca și Crișan în 1784, marea răscoală din 1907 și atîtea alte bătălii purtate de țărănime pentru o viață mai bună împotriva claselor exploatare, pentru schimbarea rînduicilor sociale anacronice din țările române”.*

La această secțiune se cuvine să reliefam și expunerea primelor lucrări cu caracter tehnic agricol, tipărite în alfabetul chirilic și de tranziție. Printre acestea, demnă de remarcat este publicația apărută în 1796, intitulată „Oarecare secreturi ale lucrării pămîntului și ale meșceșugului sădîrii”.

Cărțile expuse în secțiunea a III-a ilustrează **Eroismul țărănilor pentru unitatea națională, pentru independența și întărirea statului național, pentru desăvîrșirea unității sale, pentru dreptate și libertate socială (1821—1918).** Titlurile monografiilor punctează marile evenimente ale epocii moderne a României: revoluția de la 1821 condusă de Tudor Vladimirescu; revoluția de la 1848; unirea Moldovei cu Muntenia în 1859; cucerirea independenței de stat în 1877; marea răscoală a țărănilor din 1907 și desăvîrșirea unității statale în 1918, prin care s-a încheiat un proces legitim, obiectiv, reclamat de însăși devenirea istorică a poporului român.

În cadrul acestei secțiuni se detașează lucrările dedicate rolului important jucat de țărănime în înfăptuirea acestor evenimente care au jalonat evoluția societății românești în marile bătălii de clasă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și începutul secolului XX: răscoalele din 1888 și 1907. Totodată este reliefat aportul major al proletariatului român, în ascensiune în această perioadă pe arena politică românească, constituirea detașamentului său de avangardă în 1893, Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România, marcînd un moment crucial în afirmarea proletariatului industrial ca forță politică revoluționară. Din acest moment, în strînsă alianță cu țărănimea, partidul clasei muncitoare și-a spus cuvîntul în toate problemele importante ale dezvoltării României, militînd activ pentru progres social, libertate și independență națională. Problemele lichidării relațiilor feudale în agricultură, reforma agrară, industrializarea țării au constituit obiective de prim ordin ale luptei angajate de clasa muncitoare împotriva claselor exploatare. Conștient de importanța covîrșitoare a luptei pentru libertate și unitate națională, partidul clasei muncitoare a participat cu toate forțele la înfăptuirea idealului național. Astfel, socialiștii români și întreaga clasă muncitoare au sprijinit cu toate forțele mișcarea memorandistă din Transilvania și lupta angajată împotriva politicii de deznaționalizare promovată de guvernanții maghiari.

Secțiunea a IV-a, cu titlul generic **Rolul activ al țărănimii în desfășurarea luptei organizate și conduse de P.C.R. împotriva exploatării burghezo-moșierești, împotriva fascismului și a războiului, pentru înfăptuirea năzuințelor de libertate și progres ale oamenilor muncii (1921—1944),** se remarcă prin multitudinea lucrărilor referitoare la procesul de clarificare ideologică și de restructurare organizatorică în vederea transformării Partidului Socialist în Partidul Comunist Român, proces revoluționar ce a marcat viața politică și socială postbelică. *„Făurirea Partidului Comunist Român — aprecia tovarășul Nicolae*

Ceaușescu — a fost urmarea logică a transformării mișcării revoluționare, socialiste din România, a afirmării clasei muncitoare pe arena națională ca forță socială cea mai înaintată, mai progresistă, constituind victoria concepției materialist-dialectice și istorice”.

Încă de la făurirea sa, P.C.R. a militat pentru rezolvarea problemei agrare, problema țărănească fiind o preocupare de prim ordin a primului partid cu adevărat național și patriotic care a înscris-o în programul său.

Țărănimia — forța motrice în proesul revoluționar de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Noua revoluție agrară, condiție fundamentală pentru realizarea unei agriculturi moderne de înaltă eficiență și productivitate, pentru transformarea generală a felului de muncă, de viață și de gândire al tuturor oamenilor muncii de la sate reprezintă secțiunea a V-a, cea mai amplă, a expoziției, unde sînt expuse lucrările cu caracter teoretic și practic privitoare la evoluția agriculturii românești în epoca actuală, lucrări care punctează în același timp diferitele momente ale strategiei urmate de partid pentru rezolvarea problemei agrare.

Alte lucrări reflectă rolul țărănimii în etapa actuală a construcției socialiste și ceea ce reprezintă ea în alianță cu clasa muncitoare ca factor important al progresului și devenirii noastre socialiste, potrivit concepției revoluționare, înnoitoare a secretarului general al partidului, privind strategia realizării unei

agriculturi eficiente, productive, realizarea noii revoluții agrare. „Viața a demonstrat, cu puterea faptelor de netăgăduit, superioritatea agriculturii socialiste, forța creatoare a țărănimii care de-a lungul întregii istorii — de la nașterea poporului și a națiunii române — a avut un rol hotărîtor în păstrarea ființei și în dezvoltarea națiunii noastre, a dat grele jertfe în lupta împotriva asupritorilor străini, pentru independența patriei, precum și în luptele de eliberare socială și națională, constituind o forță de bază a propășirii patriei noastre, a independenței sale”, spune tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Lucrările de știință și tehnică prezentate în expoziție doresc să sublinieze tocmai conceptul de nouă revoluție agrară care cuprinde în afara forțelor și relațiilor de producție și sociale și modul de gîndire al celor implicați în această muncă, deoarece în viziunea P.C.R., a secretarului său general, agricultura modernă presupune un agricultor de tip nou, capabil să folosească cuceririle științei, tehnologii de mare randament, să execute o gamă largă de lucrări cu mașini agricole de diverse tipuri.

Expoziția reflectă sentimentele de stimă, de dragoste fierbinte pe care oamenii muncii din agricultură le nutresc față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, ca o supremă recunoștință pentru mutațiile petrecute în structura țărănimii, în mentalitatea, aspirațiile și viața ei, cu deosebire în epoca inaugurată de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., epocă pe care cu legitimitate și mîndrie poporul nostru o numește „Epoca Nicolae Ceaușescu”.